

ADVOKATFIRMAET
RESPONSA

Lindås kommune

Kvernhusmyrane 20
 5914 Isdalstø

LINDÅS KOMMUNE	
Klubbnummer	
18. 11. 2016	
Ark. saksnr 16/2690	Løpenr
Saksnr	Tilgangskode

Skjold, 15. nov. 2016

Vår ref: 7133/SVV

Deres ref.:

Ansvarlig advokat: Sturla Vik Vestly

Att.: Adv. leder Siril Sylta

Vedrørende gnr. 220/bnr. 15 m.fl. - Lars Kåre Urdal.

Undertegnede representerer Lars Kåre Urdal.

Jeg viser til min klients brev av 4.4.16 og 23.10.16 og kommunens brev av 21.9.16 og 2.11.16, samt tidligere korrespondanse i saken.

I Faktum

Ut fra sakens dokumenter kan følgende faktum oppsummeres:

1.

Ved brev av 14.3.16 varslet Statens Vegvesen om «mogleg vedtak om stenging av avkjørsle» etter at det 10.11.15 var avholdt befaring på angjeldende avkjørsel. Som hjemmel for stenging ble det vist til vegl. § 41. Det er etter bestemmelsen Statens Vegvesen som er vedtaksmyndighet i saken da avkjørselen ligger til E 39.

Grunnlaget for evt. stenging er krav til fri sikt.

Statens Vegvesen legger deretter til grunn at min klient har alternativ tilkomst til egen eiendom via kommunens gang- og sykkelvei (GS) som går på utsiden av Eikefet små-tunnelen. I varselet er følgende utfordringer knyttet til GS:

- Rasfare
- Veidekke
- Brøyting

Jeg legger til grunn at kommunen er kjent med disse temaene. Jeg kommer tilbake til dette nedenfor.

2.

Min klient innga den 4.4.16 merknader til Statens Vegvesen. Det ble her argumentert for behovet for å sikre myke trafikanter ved ny gang- og sykkelvei da E39 er en del av den gamle bygdeveien. Videre påpekes at mindre inngripende tiltak enn stenging kunne ivaretatt trafikksikkerheten ved krysset.

3.

Statens Vegvesen sendte 10.8.16 brev til Lindås kommune om saken hvor det ble påpekt at dette ikke var en «avkjørselssak», men et kryss mellom kommunal veg og E39. Som følge av dette ble saken «omdefinert» som plansak etter plan- og bygningsloven, og Statens Vegvesen har overlatt saken til Lindås kommune som planmyndighet med anmodning om:

«å fatte eit vedtak som gjev Statens Vegvesen heimel til å stenge den aktuelle tilkomsten mellom E39 og gang og sykkelvegen som køyrbar tilkomst.»

Videre refereres Lindås kommune sin merknad til Statens Vegvesen sitt brev av 14.3.16 hvor kommunen (ifølge det refererte) hadde følgende syn på saken:

- Man støttet ønsket om stenging
- GS rundt Eikefet har ikke blitt prioritert i forhold til kommunalt vedlikehold pga. at veien for det meste har vært et anleggsområde og lagerplass
- Veidekket egner seg ikke for sykkel og gjør vinterdrift vanskelig
- Kommunen ønsker å arbeide for at Oster Pukk & Sand AS skal overta drift og vedlikehold av veien inkl. ansvar for løpende rassikring

Utover dette opprettholdt Statens Vegvesen sitt syn på trafikksikkerhetssituasjonen.

4.

Ved brev av 21.9.16 fra Lindås kommune til min klient anfører kommunen at det «ikkje er naudsynt med eit eige vedtak for at Statens Vegvesen kan tilbakeføra dei tiltaka som er utført uten løyve på Statens Vegvesen sin eigedom.»

Videre anfører kommunen at gjeldende reguleringsplan for området regulerer veien som GS, og at det i pkt. 3.2. i retningslinjene er inntatt at:

«Eksisterende gang og sykkelveg kan stengjast grunna trafikkleiksomsyn. Køyning til tilgrensande eigedomer og naust er tillate.

Med grunnlag i pkt. 3.2. anfører kommunen at planen ikke åpner for å benytte krysset sør for tunnelen for motorkjøretøy, og at lovlig kjørsel til eiendommer forutsettes å skje fra nordvest.

Avslutningsvis pålegges Statens Vegvesen å tilbakeføre utførte arbeider på gang- og sykkelveien ved det sørlige krysset med frist for retting til 1.3.2017. Det gis i samme sammenheng forhåndsvarsel om pålegg om retting og pålegg om tvangsmulkt. Grunnlaget for varsel om retting/tvangsmulkt er at det aktuelle tiltak forutsettes å være søknadspliktig tiltak etter plan- og bygningsloven. For ordens skyld presiserer kommunen at de mener det aktuelle tiltak har skjedd på Statens Vegvesen sin grunn.

5.

Ved brev av 23.10.16 fra min klient til Lindås kommunen opplyses det at det er min klient som har hevet veien for å legge til rette for tilkomst til egen eiendom med betongbil. Tiltaket anføres å være midlertidig og av anleggskarakter.

Med grunnlag i at eksisterende GS forbi Eikefet små-tunellen er stengt for kjøring, samt at det er behov for omfattende utbedring av veien inkl. rassikring, anføres det at det er et fortsatt behov for å bruke krysset sør for tunnelen.

Videre kommenteres kommunen sitt syn på at det ikke er tillatt å bruke eksisterende kryss sør for tunnelen som kjørevei. Dette til tross for at det er oppsatt skilt ved krysset som angir rett til å kjøre til eiendommer, samt at det er et vikepliktskilt i krysset mot E39. Som kjent er disse skiltene ment for kjørende, og ikke gående.

Når det gjelder kommunens ønske om at tiltaket skal tilbakeføres så uttales det i brev av 21.9.16 fra Lindås kommune til Statens Vegvesen at dette skal tilbakeføres i en slik grad at krysset mellom GS og E39 ikke blir kjørbart for motorvogn. I brev av 23.10.16 påpeker min klient korrekt at dette er utenfor det som kommunen kan pålegge. For det første siden en «tilbakeføring» ikke vil ha dette som resultat, og for det andre at grunnen etter det opplyste tilhører Staten og ikke kommunen. Kommunen kan selvsagt ikke pålegge Statens Vegvesen eller min klient å gjøre nye tiltak uten rettslig hjemmel.

6.

I brev av 2.11.16 fra Lindås kommune til min klient anføres at «avkjørselen» ved E39 må stenges. Videre at private ikke kan søke Statens Vegvesen om «endret bruk» så lenge veien er kommunalt eid. Videre anføres at eksisterende GS utenfor Eikefet små-tunellen ikke er stengt pga. rasfare, samt at skilt med ordlyden «vegen stengt» ikke er satt opp av kommunen og at det heller ikke fattet noe stengingsvedtak.

II Mine merknader

Etter en gjennomgang av det ovennevnte er det for meg noe uklart hvilke rettslige grunnlag kommunen påberoper seg i saken.

For det første er det ikke fattet noe stengingsvedtak for krysset mellom GS (Eikefet) og E39. Siden dette er et kryss og ingen avkjørsel har ikke Statens Vegvesen hjemmel til å stenge krysset. Veiloven har heller ingen hjemmel som gir Lindås kommune rett til å stenge krysset. Kommunen kan selvsagt ikke stenge en offentlig vei etter eget forgodtbefinnende.

Statens Vegvesen mener at kommunen «må fatte et vedtak» som gir Statens Vegvesen hjemmel til å stenge krysset. Hverken plan- og bygningsloven eller veiloven har lovhjemler som gir kommunen slik vedtaksmyndighet.

En stenging av krysset for motorvogn må derved skje etter reguleringsplan. Gjeldende reguleringsplan gir ikke grunnlag for å stenge krysset. Kommunen har anført at pkt. 3.2. i retningslinjene for gjeldende plan gir hjemmel for å nekte bruk av krysset for motorvogn. Dette er jeg ikke enig i. Det som følger av planen er at gang – og sykkelveien kan stenges av trafikkhensyn. Dette er noe helt annet enn å stenge krysset som gir tilkomst til E 39 for min klients eiendom. Grunnen hvor krysset ligger er eid av Statens Vegvesen, og reguleringsplanen gir ikke Lindås kommune rettslig grunnlag for å stenge vegkryss på (i dette tilfellet) statlig grunn.

For å få hjemmel til å fatte vedtak som gir Statens Vegvesen adgang til å stenge krysset må det fremmes en ny reguleringsplan for området – evt. at eksisterende reguleringsplan må endres.

Gitt de konsekvenser dette kan få for bl.a. Oster Pukk & Sand AS og min klient m.fl. må dette skje gjennom en ordinær planbehandling.

For det andre har kommunen i brev av 2.11.16 anført at private ikke kan søke Statens Vegvesen om endret bruk hva gjelder kommunal vei (GS). Jeg må nesten spørre hva kommunen her sikrer til. Ved gjennomgang av min klients brev av 23.10.16 kan jeg ikke se at det er søkt om endret bruk av gangs- og sykkelveien fra min klients side.

For det tredje er det rimelig avklart at Lindås kommune som veieier ikke har overholdt sin plikt til forsvarlig vedlikehold og drift av gang- og sykkelveien forbi Eikefet små-tunellen. Foruten at kommunen selv opplyser dette til Statens Vegvesen kommer dette klart fram ved de bilder som foreligger i saken.

Det foreligger en konkret fare for steinras og steinsprang. Veibanen er til dels ødelagt på deler av strekningen. Veidekket er uegnet for syklende og heller ikke egnet for kjørende. Veien har ikke vært brøytet vinterstid og veidekket hindrer effektiv brøyting.

Veien er i dag stengt ved bruk av skilt. Skiltet er – uavhengig av hva kommunen måtte tro – satt opp av representant for Lindås kommune. Min klient opplyste at dette skjedde for om lag 8 år siden i forbindelse med et større steinsprang på veien. Selv om kommunen ikke har fattet noe stengingsvedtak står skiltet med teksten «vegen stengt» fortsatt på stedet. Det er noe merkelig at kommunen som veieier og ansvarlig for vedlikehold m.v. har «tillatt» at en kommunal vei i 8 år fremstår som stengt hvis den vitterlig hele tiden har vært åpen for gående, syklende og kjørende.

For det fjerde er det til å undres over at kommunen opplyser at man ønsker at veien skal overtas, driftes og vedlikeholdes av Oster Pukk & Sand AS som ledd i selskapets næringsvirksomhet. Dette fremstår lite realitetsorientert, og Oster Pukk & Sand AS har etter hva som er opplyst liten eller ingen interesse av en slik ordning. Også for min klient vil dette være problematisk. Det vil innebære at adkomst til egen grunn ville bli gjenstand for privatrettslig regulering – noe som selvsagt ikke uten videre kan aksepteres. Min klient har i dag tilkomst til egen grunn fra offentlig vei. En privatisering av denne tilkomsten kan ikke skje uten min klients samtykke. At kommunen vil la tinglyse en vegrett vil selvsagt ikke min klient være pliktig til å akseptere.

Oppsummert fremstår saken som rotete og lite opplyst. Hverken Lindås kommune eller Statens Vegvesen synes å ha rettslig grunnlag for sine ønsker.

For min klient er det tre ting som er viktig i denne saken:

1. En ny og endret adkomst til egen eiendom (gnr. 220/bnr. 11) skal være av kvalitativ samme art som dagens adkomst direkte fra E39. Et minstekrav er da at Lindås kommune som veieier:

- a) Sikrer mot ras og steinsprang i tråd med geolog og sakkyndig vurdering.
- b) Utbedrer veibanen, autovern/kantsikring og veidekket slik at veien er egnet for syklende og kjørende.
- c) Etablerer vinterberedskap slik at veien er forsvarlig brøytet og/eller strødd vinterstid.

2. At det etableres en trygg sykkel- og gangvei langs E39. Det erkjennes at dette er noe som hører inn under Statens Vegvesen sitt domene.

3. Inntil alternativ adkomst foreligger i den stand som man kan forvente av en kommunal vei må min klient fortsatt benytte eksisterende kryss sør for tunnelen.

For øvrig kan det se ut til at det er aktuelt å bringe veg- og adkomstforholdene til jordskifteretten hvis partene ikke finner en løsning som kan aksepteres av alle parter.

Det kan nok være behov for ytterlig en synfaring på stedet. Jeg ber om å bli underrettet om alternative tidspunkter for slik synfaring.

Jeg hører gjerne fra kommunen om det ovenstående. Videre korrespondanse og dialog i saken ivaretas av undertegnede.

Med vennlig hilsen
Advokatfirmaet Responsa AS

Sturla Vik Vestly

Kopi: Lars Kåre Urdal